

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 26 lutego 2016 roku

Sąd Rejonowy w Bielsku Podlaskim w II Wydziale Karnym w składzie:

Przewodniczący SSR Dariusz Wiśniewski

Protokolant Joanna Radziszewska

przy udziale **Prokuratora** Elżbiety Bułat

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 26 lutego 2016 roku

sprawy:

I. S., syna E. i T. z domu D., urodzonego w dniu (...)

w B.,

oskarżonego o to, że:

w dniu 14 września 2015 roku około godziny 02:40 w B. na ulicy (...) prowadził w ruchu lądowym, na drodze publicznej, pojazd mechaniczny, samochód osobowy marki F. (...) o numerze rejestracyjnym (...), znajdując się w stanie nietrzeźwości, I. badanie – 0,78 mg/dm³, II. badanie – 0,86 mg/dm³ alkoholu w wydychanym powietrzu, będąc wcześniej prawomocnie skazanym za prowadzenie pojazdu mechanicznego w stanie nietrzeźwości i w okresie obowiązywania zakazu prowadzenia pojazdów mechanicznych, orzeczonego w związku ze skazaniem za przestępstwo,

to jest o czyn z art. 178a § 4 k.k.,

I. Oskarżonego uznaje za winnego popełnienia zarzuconego mu czynu i za to na mocy art. 178a § 4 k.k. skazuje go oraz wymierza mu **karę 4 (czterech) miesięcy pozbawienia wolności.**

II. Na mocy art. 42 § 3 k.k. orzeka wobec oskarżonego zakaz prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych **dożywotnio.**

III. Na mocy art. 43a § 2 k.k. orzeka od oskarżonego na rzecz Funduszu Pomocy Pokrzywdzonym oraz Pomocy Postpenitencjarnej **świadczenie pieniężne** w kwocie **10.000 (dziesięć tysięcy) złotych.**

IV. **Zasądza** od Skarbu Państwa na rzecz adwokata R. M. kwotę **600 (sześćset) złotych**, wraz z podatkiem VAT w wysokości 23% w kwocie **138 (sto trzydzieści osiem) złotych**, to jest łączną kwotę **738 (siedemset trzydzieści osiem) złotych** tytułem zwrotu kosztów obrony z urzędu.

V. **Zwalnia** oskarżonego od opłaty i pozostałych kosztów sądowych, obciążając nimi rachunek Skarbu Państwa.

Sędzia:

II K 11/16

UZASADNIENIE

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

W dniu 14 września 2015 roku, około godziny 02:40 w nocy, I. S. poruszał się w ruchu lądowym ulicą (...) w B., mającą status drogi publicznej, jako kierowca pojazdu mechanicznego, samochodu osobowego marki F. (...) o numerze rejestracyjnym (...). W pewnym momencie, przejechał przez krawężnik i zaparkował pojazd przed drzwiami sklepu nocnego, tarasując wejście do niego. Świadkiem tego zdarzenia był D. K., który podszedł do wyżej wymienionego samochodu i otworzył drzwi kierowcy, aby zwrócić mu uwagę. Kiedy poczuł woń alkoholu, oświadczył, że wezwie patrol Policji. Kierujący pojazdem I. S. trzymał między nogami otwartą butelkę piwa. W środku znajdowało się jeszcze trzech pasażerów. I. S. wysiadł z auta, usiadł na chwilę przed sklepem, a następnie udał się do jego wnętrza i zaczął robić zakupy. Kiedy na miejsce przybyli funkcjonariusze Policji – R. P. i K. D. K. wskazał im kierowcę. Jeden z pasażerów auta również potwierdził, że to I. S. nim kierował. Policjanci zabrali wyżej wymienionego do siedziby Komendy Powiatowej Policji w B., gdzie poddali go badaniom stanu trzeźwości urządzeniem elektronicznym typu Alkometr A 2.0. Pierwszego pomiaru dokonano o godzinie 03:32, uzyskując wynik 0,78 mg/dm³ alkoholu w wydychanym powietrzu, a drugiego o godzinie 03:40, gdzie otrzymano wskazanie 0,86 mg/dm³ alkoholu w wydychanym powietrzu.

I. S. był kilkakrotnie karany sędownie, w tym już trzykrotnie za prowadzenie pojazdu mechanicznego w stanie nietrzeźwości. W dniu 14 września 2015 roku obowiązywał go, orzeczony przez Sąd w związku ze skazaniem za przestępstwo, zakaz prowadzenia pojazdów mechanicznych. Nigdy nie posiadał prawa jazdy.

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił w oparciu o zeznania K. K. (**k. 940 – 95 akt i k. 170 załącznika**) i D. K. (**k. 95 akt**), jak również przy wykorzystaniu notatki urzędowej (**k. 1 akt**), protokołu badania stanu trzeźwości (**k. 2 akt**), kserokopii świadectwa wzorcowania urządzenia użytego do badania stanu trzeźwości (**k. 2a akt**), informacji ze Starostwa Powiatowego w B. (**k. 9 akt**), oraz danych o karalności (**k. 40 – 41 akt**) i odpisów wyroków (**k. 8, 42 – 45 akt**).

I. S. zarzucono popełnienie występku z art. 178a § 4 k.k. Przyznał się do winy oraz odmówił złożenia wyjaśnień i udzielania odpowiedzi na pytania (**k. 940 akt**).

Sąd zważył, co następuje:

Wina I. S. nie budzi żadnych wątpliwości.

K. K. oświadczył, że w dniu 14 września 2015 roku, z polecenia dyżurnego KPP w B., wspólnie z R. P., udał się w okolice sklepu przy ulicy (...)

w B.. Na miejscu zastał D. K., który chwilę wcześniej zadzwonił do dyżurnego (...) Policji, informując go o mężczyźnie kierującym pojazdem w stanie nietrzeźwości. W momencie przybycia funkcjonariuszy na miejsce zdarzenia, w zaparkowanym tam samochodzie nie było kierowcy, przebywali w nim jedynie pasażerowie. Zgłaszający jako kierującego wskazał im mężczyznę robiącego zakupy w pobliskim sklepie. Okazał się nim I. S., od którego była wyczuwalna woń alkoholu. Fakt uprzedniego prowadzenia przez oskarżonego samochodu potwierdził jeden z pasażerów auta.

D. K. podał, że w dniu 14 września 2015 roku szedł do sklepu nocnego przy ulicy (...) w B.. Po drodze zauważył, jak poruszający się z dużą prędkością samochód przejechał przez krawężnik i zaparkował przed drzwiami owego sklepu, niemal uniemożliwiając wejście do niego. Kiedy otworzył drzwi kierowcy tego auta, spostrzegł, że za kierownicą siedzi mężczyzna, który trzyma pomiędzy nogami butelkę z piwem. W pojeździe znajdowały się jeszcze trzy inne osoby. Z kabiny wyczuwalna była woń alkoholu. Świadek zakomunikował, że dzwoni po Policję. Wtedy kierowca wysiadł z pojazdu, wyrzucił kluczek i usiadł przy sklepie. Jego cechą charakterystyczną był brak jednej ręki.

Relacje obu świadków w pełni zasługują na przymiot wiarygodnych. Są spójne i konsekwentne,

z pozytywnym skutkiem poddają się też weryfikacji przez pryzmat zasad logiki oraz wskazań płynących z doświadczenia życiowego. Godnym podkreślenia jest, że świadkowie ci nie znali wcześniej oskarżonego i nie mieli żadnego powodu ku temu, aby przebieg zdarzenia przedstawić niezgodnie z rzeczywistością.

Wyniki badania stanu trzeźwości, przeprowadzone urządzeniem spełniającym wymagane normy, nie pozostawiają też wątpliwości co do tego, że kierując samochodem oskarżony znajdował się w stanie nietrzeźwości.

Podobnie, fakt uprzedniej karalności I. S. za prowadzenie pojazdów mechanicznych w stanie nietrzeźwości, jak też nałożenia na niego zakazu prowadzenia takich pojazdów, obowiązującego w dacie analizowanego zdarzenia, jednoznacznie potwierdzają dane z K. i odpisy wyroków wydanych w sprawach o sygnaturach akt (...) tutejszego Sądu Rejonowego.

Wreszcie, z informacji przekazanej przez Starostwo Powiatowe w B. wynika, że I. S. nigdy nie posiadał prawa jazdy.

Uwadze Sądu nie umknął fakt, że oskarżony jest osobą całkowicie ubezwłasnowolnioną z uwagi na niedorozwój umysłowy (**por. k. 11 akt**). Biegli lekarze psychiatrzy stwierdzili jednak, że I. S. w chwili popełnienia zarzucanego mu czynu miał zachowaną zdolność rozumienia jego znaczenia, jak też pokierowania swoim postępowaniem (**por. k. 31 – 36 akt**). Opinia ta jest jasna i kompletna, pochodzi ona od osób o odpowiedniej wiedzy specjalistycznej oraz wieloletnim doświadczeniu, a zawarte w niej wnioski poprzedzono wnikliwą analizą całokształtu zebranego w sprawie materiału dowodowego oraz badaniem ambulatoryjnym oskarżonego, popierając je następnie logiczną i zgodną ze wskazaniami doświadczenia życiowego argumentacją, przeto Sąd w całości ją podzielił.

Mając na uwadze powyższe okoliczności, Sąd przyjął, że w dniu 14 września 2015 roku, około godziny 02:40, w B. na ulicy (...), posiadającej status drogi publicznej, I. S. prowadził w ruchu lądowym pojazd mechaniczny, samochód osobowy marki F. (...) o numerze rejestracyjnym (...), znajdując się w stanie nietrzeźwości, jak też będąc już wcześniej prawomocnie skazanym za prowadzenie pojazdu mechanicznego w stanie nietrzeźwości – i w okresie obowiązywania zakazu prowadzenia pojazdów mechanicznych, orzeczonego w związku ze skazaniem za przestępstwo, czym wyczerpał ustawowe znamiona czynu z art. 178a § 4 k.k.

Sąd wymierzył I. S. karę 4 miesięcy pozbawienia wolności, uznając, że będzie ona w pełni adekwatna do stopnia jego winy oraz całokształtu okoliczności przypisanego mu występkowi. Za okoliczność o charakterze łagodzącym Sąd uznał przyznanie się oskarżonego do winy, a także fakt, że jest on osobą upośledzoną umysłowo (w stopniu lekkim). Przesłankami obciążającymi były natomiast: uprzednia, wielokrotna karalność oskarżonego, w tym już kilkukrotna za przestępstwa podobne, znaczny stopień nietrzeźwości, prowadzenie pojazdu po drodze publicznej, bez ważnej życiowo potrzeby oraz bez prawa jazdy, z kilkoma pasażerami i jawnym lekceważeniem obowiązujących norm prawnych (tak, jeżeli chodzi o zachowanie trzeźwości na drodze, jak też i inne zasady bezpieczeństwa w ruchu lądowym).

Kierując się dyspozycją art. 42 § 3 k.k., jak też mając na względzie wskazane wyżej okoliczności obciążające, przekładające się bezpośrednio na stwarzane przez oskarżonego – wysokie – zagrożenie dla innych uczestników ruchu drogowego, Sąd uznał za konieczne dożywotnie wyeliminowanie I. S. z grona kierowców wszelkich pojazdów mechanicznych.

W myśl art. 43a § 2 k.k., Sąd zobowiązany był również orzec od oskarżonego na rzecz Funduszu Pomocy Pokrzywdzonym oraz Pomocy Postpenitencjarnej świadczenie pieniężne. Mając na względzie stopień winy I. S., całokształt okoliczności przypisanego mu występkowi, a także jego sytuację majątkową i możliwości zarobkowe, Sąd poprzestał na minimalnym wymiarze tego środka, to jest kwocie 10.000 złotych.

O kosztach obrony z urzędu rozstrzygnięto zgodnie z treścią § 4 ust. 1 i ust. 3 oraz § 17 ust. 1 pkt 1 i ust. 2 pkt 3 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015 roku w sprawie ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej przez adwokata z urzędu (Dz. U. z 2015 roku, poz. 1801).

Na mocy art. 624 § 1 k.p.k., Sąd zwolnił oskarżonego od zapłaty kosztów sądowych, uznając, że ze względu na jego sytuację materialną ich uiszczenie byłoby dla niego zbyt uciążliwe.

Sędzia: